

Novobanské veľké zvony

♩ = 100

No - vo - ban-ské vel' - ké zvo - ny smut-ne vyz - vá - ſá - jú,

no - vo - ban-ských švár-nych chlap-cov na voj - nu zbe - ra - jú.

A vy chlap-ci, vy vo - ja - ci, zo - ber - te sa sme - le

a vy na - ſe fra - je - reč - ky, za - tvor - te ſi dve - re.

2. Ked' odišiel, nak odišiel, zostala som sama,
písal mi on z Ružomberka, že čo robím sama.
Čože robím, len vždy plačem a sa prehováram,
pod hlavičku moju smutnú slzy si popravam.